

“De Wekker”, augustus 1956, 10^e jaargang, nummer 6.

Ontvangen van Rob Lampen, Rotterdam.

WERKPLAATS
EN
KANTOOR

WETENSCHAP
EN
KUNST

10e jaargang - augustus 1956 - nr 6

De Wekker

Maandblad van de Vereniging
van Personeel in dienst bij de
Rotterdamsche Droogdok Maat-
schappij en Scheepsbouw Mij
„Nieuwe Waterweg” **W.E.K.**

Opgericht 21 april 1944
Kan. erkend 16 mei 1951

REDACTIE-ADRES: STREEFKERKSTRAAT 4B - ROTTERDAM-Z.
SECRETARIAAT: M. P. v. d. BORDEN, KORTEBRANTSTRAAT 37 - ROTTERDAM - TELEFOON 128643

Het Koopvaardijmonument

Gaan we vanaf de Westzeedijk de brug over de mond van de Leuvehaven over, dan zien we aan onze rechterhand het door ons gebouwde Koopvaardijmonument, dat op dinsdag 28 aug. j.l. op het ronde betonnen voetstuk werd geplaatst.

Jaren geleden stond daar een rond bootwerkerscafé, dat in verval geraakte. Ook was daar tientallen jaren terug, het beginpunt van lijn 3, die ons naar de Bergweg voerde.

De geschiedenis van de Leuvenhavenmond gaat eeuwen terug. Het is een van de oudste toegangen tot de binnenhavens in de oude stadsdriehoek. In de binnenhavens kwamen en gingen de zeeschepen, ze werden daar ook gebouwd en gerepareerd. Vandaar nog de naam Scheepmakershaven. Aan die havenmond stond ook nog de Leuvenpoort, waarvan nog talrijke afbeeldingen te vinden zijn. Vergelijken we zo'n afbeelding met de plannen, zoals die nu binnen een jaar of drie werkelijkheid zullen zijn, dan blijkt dat die havenmond er heel wat grootser zal uit zien. Vanaf de rivier zullen we dan links ervan de reeds gereed zijnde Maastorenflat, circa 45 m hoog, de lucht in zien steken en rechts ervan het ongeveer even hoge Koopvaardijmonument, dat geflankeerd wordt door 'n ruim terras, waarop wellicht nog een groot beeldhouwwerk geplaatst zal worden. Ook de havenmond zelf zal een heel ander aanzien krijgen. De oude brug vervalt en een nieuwe, iets meer naar binnen gelegen grote brug, komt er voor in de plaats. Tevens worden er grote sluisdeuren gebouwd, die zullen dienen als afsluiting van onze zeedijk — de Maasboulevard — in tijden van stormvloed. Daartoe wordt er nu iets ten oosten van de monding een hulphaven gegraven zodat het scheep-

vaartverkeer gehandhaafd blijft en men ongestoord aan de nieuwe monding, sluisen en brug kan werken. Er is daar dus heel wat te doen en ook te zien.

Bovendien — wat we echter nog niet kunnen zien — zal daar binnen enkele jaren de tramtunnel naar Zuid onder de rivier duiken. De hele Schiedamsdijk zal daartoe wel ten onderste boven gaan. Onze gepensioneerde collega's die met hun stad medeleven, zitten dus niet om werk verlegen, want bij die grote werken hoort het nodige „toezicht”.

Op ons aandeel in dit werk — het monument — terugkomende, dient vermeld te worden dat het gebouwd werd naar een ontwerp

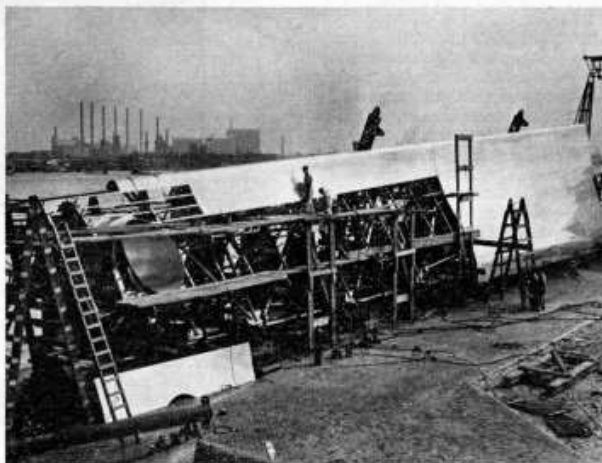
van de Amsterdamse (Italiaan) beeldhouwer Carasso. Het stelt de boeg van een varend schip voor; de in beton gestyleerde golven aan de voet van het monument moeten die indruk versterken. Onze in de oorlog ter zee gevallen koopvaardijmannen zullen hierin blijvend herdacht worden, ook de huidige zeevaarders, die hun werk voortzetten, dus „doorvaren”.

Het is ongeveer 46 m hoog en het bestaat uit een driehoekig stalen geraamte, waaromheen een beplating van aluminium.

Het werd dus niet uit aluminium gegoten, zoals wel eens in

een dagblad werd vermeld. Wat de bouw ervan betekend heeft kunnen onze ijzerwerkers, lassers en vooral de plaatwerkers, die hun handen daaraan vol hadden, U vertellen. Het is weer een stukje werk geworden, de R.D.M. waardig en waarop onze medewerkers trots kunnen zijn.

Voor het oprichten van het monument is heel wat voorbereidend werk verzet en menig woordje gebabbeld met ter zake kundige mensen. Het is voorwaar ook

voor ons, die niet tegen het verplaatsen van zware stukken opzien, een bijzonder karwei, dit 50 ton zware en 46 m lange gevaarte recht overeind te zetten en te houden.

Met de bouw van dit monument dragen de R.D.M. en ook anderen hun steentje bij in de wederopbouw en het aanzien van ons Rotterdam. De R.D.M. en die „anderen“ zullen onder elkaar wel het liedje moeten zingen „Wie zal dat betalen“, want de vrijwillig voor dit monument bijeengebrachte som is lang niet toereikend om alle kosten te dekken. Het is prettig en gelukkig te weten dat men in deze tijd voor de verfraaiing van onze stad wat over heeft. Hierdoor kon iets groots tot stand worden gebracht.

Groninger Coaster in Binnenlanden van Peru

m.s. Joma voer Amazonerivier op naar Iquitos

In de stad Iquitos aan de Amazone-rivier in de binnenlanden van de Zuidamerikaanse staat Peru, 1500 zeemijlen (d.i. plm. 2800 km) landinwaarts, lag in Juni '56 een Groninger coaster stukgoederen te lossen. Het was het 1048 ton d.w. (495 b.r.t.) metende m.s. Joma, een shelterdekker, welke in 1955 werd gebouwd bij de Noordnederlandse Scheepswerven N.V. aan het Winschoterdiep in Groningen en de kapitein-eigenaar, de heer H. v. Nood, die zelf met zijn gezin aan boord is, is niet voor een kleintje vervaard.

Hij bewees dit reeds met zijn eerste reis, nl. een oversteek van Rotterdam naar de Caraïbische zee. Met zijn reis van New York naar Iquitos heeft de heer Van Nood thans stellig weer een bijzondere prestatie geleverd, daar de Amazone-rivier hoogstens tot Iquitos, aan de voet van de machtige Cordilleras de los Andes, bevaarbaar is. Kapitein Van Nood voer de Amazone-rivier op via Belem aan de Rio Para in de Amazone delta. Op de 3e juni passeerde hij de Braziliaanse stad Manaus, welke reeds zeer ver in het binnenland ligt. De 12e juni j.l. bereikte de Joma, na een avontuurlijke tocht langs ondoordringbare tropische oerwouden de Peruaanse stad Iquitos.

Niettemin is kapitein Van Nood niet de eerste kustvaartkapitein, die met zijn schip naar Iquitos is gevaren. Voor hem hebben in de laatste maanden reeds enkele andere coasterkapiteins deze prestatie geleverd, die op zichzelf uniek is in de scheepvaartwereld en een bewijs levert van de grote mogelijkheden van de moderne coasters en de bewonderenswaardige capaciteiten van de bemanningen, nl. het maken van een lange zee-reis, gekoppeld met een reis ver landinwaarts onder de moeilijkst denkbare omstandigheden.

Kapitein Van Nood zal in de naaste toekomst met de Joma regelmatig stukgoederen tussen New York en Iquitos gaan varen. Als retourlading neemt hij vlees in blik, huiden en apenvellen mee.

Teneinde een goede indruk te krijgen van hetgeen zo'n reis betekent, dienen de lezers eens een atlas op te slaan en iets over het stroomgebied van de Amazone te lezen. Dit is heus de moeite waard en zeer interessant.

Indrukken van de 2-DAAGSE REIS NAAR LUXEMBURG

Laat ik in de eerste plaats beginnen met een woord van dank aan hen die deze, voor ons R.D.M.-ers ongetelike, reis hebben voorbereid.

Dinsdagmorgen plm. half zeven voelde ik een hevige por in mijn lende en hoorde ik de noodkreet: „O, we hebben ons verslapen“. Een blik op de wekker en met een sprong, die aan de Olympische spelen deed denken, ging ik het bed uit. Hoofd onder de kraan en draven,

niet naar het beginpunt van onze reis, want dat was niet meer op tijd te bereiken, doch naar een punt op de weg waar de bus langs moest komen, n.l. de rijksweg Rotterdam—Dordrecht. Hijkend en puffend stonden we langs de kant. „Ha, daar komt een bus“, doch het was niet de onze. Na even wachten weer een bus. Hevig zwaaien met De Wekker en, ja hoor, we hadden succes (waar De Wekker al niet voor dient). Wij in de bus, waar wij, mijn vrouw en ik, vernamen dat al het mogelijke gedaan was om ons te vinden. Dit was een prachtig staaltje van eensgezindheid.

In Eindhoven werd gestopt voor een kopje koffie, waarna we vol verwachting doorgingen naar de grens, die we spoedig bereikten en waar de nodige formaliteiten werden vervuld. Even vlug geld wisselen en weer snel verder.

We zijn nu over de grens, dus moet ik beginnen mijn reisdrukken weer te geven. Maar als ik alles moet beschrijven wat we gezien hebben ben ik bang dat de redactie (in alle vriendschap) zal zeggen: „Zeg, er zijn ook nog andere leden die wat in De Wekker willen schrijven“. Het is zo mooi en sprookjesachtig in België en Luxemburg dat er een heel nummer van De Wekker mee gevuld zou kunnen worden.

Wat kan zo'n E.V.A.G.-bus klimmen! Wij waren zeker nr 1 in het bergklassement. Wat had je dan, daar in

de hoogte, een uitzicht naar alle kanten! We hadden geen ogen genoeg om alles te zien. En dat wil toch wel wat zeggen zo twee dagen lang. Onze chauffeur ontpopte zich gedurende onze reis als een gids van de bovenste plank, en alles was tot in de puntjes geregeld en prima, zowel het eten en drinken als het logies. Met het weer troffen we het bijzonder, hetgeen in deze „zomer“ een gelukje was, en een eerste vereiste is, want zelfs W.E.K. kan dit niet regelen.

Als ik nu ga eindigen kan ik dat niet doen alvorens hen die steeds achterig tegenover W.E.K. staan, te adviseren eens een reis met ons in binnen- of buitenland mee te maken. Honderd tegen één dat ze dan zeggen: „Ja niet zij, maar ik ben fout“. Ik voor mij zeg: Als er weer een reis is, ben ik er bij.

Tenslotte nog een woord van dank aan allen die deze reis voor ons zo tot in de puntjes hebben georganiseerd. Ere wie ere toekomt.

De redactie hartelijk dankend voor plaatsing, groet ik allen die met even veel genoegen De Wekker lezen als

J. Noordegraaf

Onze 5-Daagse reis in Duitsland

VAN 23 TOT EN MET 27 JULI

Eindelijk was dan de zo lang verwachte 23e juli aanbroken, waarop onze vijfde tocht naar Duitsland begon. Nadat plm. 7 uur een gedeelte der deelnemers te Schiedam in één der beste bussen van de E.V.A.G. was gestapt en de rest te Rotterdam was opgehaald, ging het om plm. 8 uur via Dordrecht, Breda en Tilburg naar Eindhoven, waar in Hotel „Atlanta“ koffie werd gedronken. Inmiddels was door de voor ons thans onvergetelijke chauffeur „Dirk“ Korpershoek en onze reisleader, de heer Selp, voor de nodige marken gezorgd en gingen we in de richting van de grens. Via Roermond en een vluchtige passencontrole te Posterholt, kwamen we in Düren, waar de door ons meegebrachte boterhammen werden opgegeten. Om 16 uur 15 zaten we al aan de rand van het Eifelgebirge in het prachtige Aardal. Langs Altena, door bergtunnel en langs het riviervallei de Aar, kwamen we aan het gezellige bergcafé de „Bonte Koe“. Vanaf het terras, waar we ons de Rijnwijn goed lieten smaken en waar een Duitse accordeonist en 'n saxofonist het bekende: „Geef mij maar Amsterdam“ en andere Hollandse liedjes speelden, die natuurlijk door ons allen werden meezongen, was het een prachtig gezicht op de met wijnranken beplante berghellingen en het snel stromende water. Nadat we van hier te 17 uur 30 vertrokken kwamen we, na een schitterende tocht door het reeds genoemde Aardal en na de Moesel te hebben overgestoken, aan het einddoel van deze en volgende dagen, om 18 uur 50 Koblenz binnen.

Koblenz heeft plm. 70.000 inwoners en is door een brug verbonden met het tegenoverliggende Ehrenbreitstein waar, op een hoogte van 160 m, een oude imposante vesting staat. Hier is een zeer druk scheepvaartverkeer en mondt de Moesel in de Rijn uit. In deze streek liggen nog Franse troepen.

In Koblenz gearriveerd zijnde, gaf het weinig moeite ons onder te brengen in twee naast elkaar gelegen hotels, waar de verzorging voor allen gelijk bleek te zijn. Voor elk paar een aparte slaapkamer met lits-jumeaux, grote kleerkast, ladekast, 2 nachtkastjes, 2 stoelen en stromend water. Wat verlangde men meer? Nadat iedereen zich wat verfrist had zaten we 19 uur 15 aan ons eerste diner.

Dit viel echt even tegen, wel volop aardappelen, een flinke carbonade, goede jus, maar slechts 2 blaadjes sla met een schijfje tomaat. Dit zijn we hier allen anders gewend. Na de maaltijd werd door onze reisleader ter bevoegde plaatse even gesmoesd en de volgende dagen hadden we heus niet meer te klagen.

Deze avond zocht men in groepjes zijn eigen gezelligheid tot besluit van de eerste dag.

De tweede dag werden we om 7 uur 30 door de dienstertjes gewekt, zaten we om 8 uur aan tafel en om 9 uur 15 weer op onze, ledere dag wisselende plaats, in de bus, waarmede een ieder tevreden was. Langs verschillende dorpen en stadjes ging het weer door een prachtige streek vol schitterende panorama's, zowel rechts als links. De treinen hier langs de Rijnsoever lijken op speelgoed wanneer ze in een bergtunnel verdwijnen en er later weer uit te voorschijn komen. Ook het vervoer van materialen van berg tot berg per kabelbaan, zoals we dit meermalen zagen, is interessant, evenals de verschillende stuwdammen in het riviervallei de Löhn. Jammer was het dat we deze morgen in het uitzicht hinder hadden van de regen. Het landschap is ook hier weer verrukkelijk.

Om 10 uur werd Bad Ems bereikt, waar we tot 11 uur verbleven. Het zou heerlijk geweest zijn hier te wandelen, maar de regen noodzaakte ons bij de koffie te blijven (het bier was ook best). Desondanks gingen we verder, nu over Nassau, door een prachtig diep dal met bossen en op enkele vlakten hier daar een kudde grazende schapen. Het regende nog steeds, maar zang

en voordracht door de fam. De Regt en onze Abel van der Horst, zorgden er wel voor dat de goede stemming niet verloren ging. Integendeel, er werd door allen meegedaan en zo bereikten we te 12 uur Wiesbaden. Gelukkig was het nu droog geworden en we hadden volop gelegenheid deze badplaats met zijn Kurhaus en prachtige parken te bezichtigen. In deze streek zijn nog Amerikaanse troepen gelegerd, wier familieleden zijn ondergebracht in een geweldig groot, nieuw flatgebouw, van waaruit zij een schoon uitzicht hebben op de Rijnstreek. Om 15 uur verlieten we deze stad en het ging nu, met zonnig weer, over Werkel door Rudelsheim, waar we allen beslist dachten vast te lopen in een bijzonder nauw straatje zonder trottoirs, en waar de voetgangers zich in de portiekjes moesten drukken. Zonder mankeren werd deze hindernis door „Dirk“ genomen terwijl de bus bijna half op zijn kop stond. Verder gingen we langs Bingen, Bingerlach, met een toren op een eilandje in de Rijn en langs berghellingen met oude burchten. Verder via Trechlinghause (kabelbaan voor materiaalvervoer) naar Gasthaus Hüttenmühle, waar nog eens een gezellig uurtje werd doorgebracht. Weer verder, steeds langs de Rijn over Oberwesel (spoorwegtunnel), de Lorelei, een bergmassief en Horsthausen met oude zilvermijnen. Op een andere bergtop zagen we de oude burchten van twee vijandelijke broeders gescheiden door een hoge dikke muur, zodat elk contact in de toekomst werd vermeden. Deze toelichting gaf ons de heer Wijnands, die deze streek geruime tijd bevaren heeft. Ook wees hij ons op het kasteel te Brabach, dat sinds 1500 nog geheel in oorspronkelijke toestand zou zijn, ook het interieur. Te Schudhatten gingen we weer over de Lahn en te 19 uur reden we Koblenz binnen.

Na verfrissing en diner, bezochten we des avonds per bus het Weindorf, d.i. een gelegenheid waar vacantiëgangers uit alle oorden gaarne vertoeven en een orkest ons begroette met het: „Geef mij maar Amsterdam“ en de, alleen per fles verkrijgbare wijn, niet goedkoop is. Na de begroetingsmelodie voor de verschillende naties ging de „band“ voor en in een ogenblik hing zowat de hele tuinbezetting in een lange sliert achter elkaar voor de polonaise. Ook hier bleek dat vele Hollanders hun vertier in Duitsland zoeken. Het was dus echt gezellig, maar tegen middernacht waren allen wel weer onder zeil.

Op de derde dag hebben velen van ons eerst een wandeling gemaakt bij heerlijk zonnig weer en na het ontbijt gingen we om 9 uur 15 weer op tournee. Over Rubenach, Wasserheim met enkele steenfabrieken, langs vele slingerwegen door een prachtig berglandschap naar het Lagermeer, dat door kraterwerking zou zijn ontstaan. Hier in Hotel „Seesicht“ bleven wij tot 11 uur en toen verder over Niederhending, Kottenheim naar Majjen, alwaar een kerktoeren bijna een halve slag gedraaid is, gelijk een kurketrekker, naar Nurbirgen, waar de boterhammen werden verorberd en volop foto's werden gemaakt. Om 14 uur vertrokken we en gingen over Virneburg door het Eifelgebirge, langs de Hoge Acht. Deze berg is 746 m hoog. Daar zagen we dan de Nürnbergring, d.i. een beroemde of beruchte autobaan met kasteel Nürnberg. Ook hier was veel bedrijvigheid op het land, in hoofdzaak van vrouwen en meisjes, die het hooi per ossewagens binnenhalen. Langs vele bochten en een zeer steile afdaling bereikten we het toeristenstadje Cochem, gelegen aan de Moesel, met kasteel en kabelbaan, waarvan velen onzer gebruik maakten om van het prachtige vergezicht vanaf het bergplateau (157 m) en het gezellige zitje te genieten. Om 17 uur 30 zochten we onze bus weer op en verder gingen we langs de Moesel, op de oevers waarvan zich vele kampeers ophielden (het was aldoor prachtig zonnig weer) op Koblenz aan waar we, wederom zeer voldaan, te 19 uur 30 arriveerden en elk in groepjes, na een verfrissing en het diner, zijn eigen vertier zocht.

(Wordt vervolgd).

Verslag overlijdensfonds

Op 1 mei 1956 bestond dit fonds 7 jaar. Gedurende deze 7 jaren werden 180 sterfgevallen ingeschreven, volgens onderstaand overzicht:

	1949	1950	1951	1952	1953	1954	1955	1956
R.D.M.	13	18	16	16	20	20	30	17
N.W.	1	2	7	2	2	6	6	4
Totaal	14	20	23	18	22	26	36	21

Van dit aantal waren 23 personen reeds gepensioneerd.

Namens de nagelaten betrekkingen wordt hiermede hartelijk dank betuigd aan alle leden van dit fonds en voor de medewerking van de directie en de heer Tijsen.

Commissie R.D.M. en N.W.

BIJZONDER FONDS

Het verheugt ons te kunnen mededelen dat er voor de maandloners een praktische oplossing is gekomen voor deelneming aan het fonds.

Aan allen die meegewerkt hebben onze welgemeende dank.

De Commissie

AFDELINGS-CHAUVINISME

Een ziekte, die ook in ons bedrijf voorkomt

Het is een bekend verschijnsel dat men een binnengekomen opdracht beschouwt als een soort overwinning. Ja, we zouden bijna willen zeggen als een jacht-trofee!

In feite heeft het daar ook iets van.

Wanneer we nagaan wat er allemaal moet gebeuren om tegenwoordig een belangrijke opdracht „binnen te halen”, komt die associatie met de eerder genoemde buit wel heel duidelijk naar voren. Dit gaat nu eenmaal niet van zelf.

Wij willen het ditmaal dan ook niet hebben over de manier waarop een order wordt verkregen, maar wij zouden graag eens willen praten over hetgeen wij als opschrift hebben geplaatst boven dit artikel: „Het afdelings-chauvinisme”.

Wij mogen aannemen dat iedereen weet wat een chauvinist is. Zo'n man met een overdreven — ja bijna ziekelijke liefde voor zijn land, club e.d. Iemand die U zou aanvliegen wanneer U het waagde iets te zeggen ten nadele van b.v. zijn natie (niet te verwarren met Nazi) ook al had U er alle reden toe.

Wij in onze onderneming kennen — helaas — ook van die chauvinisten die, wanneer het om hun afdeling gaat, in vuur en vlam staan als men waagt er iets van te zeggen. Bij ons is alles prima in orde, wij alleen weten het, alleen bij ons wordt gewerkt en meer van dergelijke uitdrukkingen kan men horen in een gesprek met deze lieden.

Natuurlijk is het goed als men opkomt voor zijn land of, wanneer het de onderneming betreft, dat men zich ook daarvoor geheel inzet, als dit laatste gevraagd wordt.

Maar er zijn nu eenmaal grenzen en iedereen die in zijn chauvinisme te ver gaat komt op dat ziekelijke peil, waar het verstandige woord geen vat meer heeft.

In een onderneming hebben wij het meegemaakt dat een bepaalde afdeling — we zullen zeggen afdeling A — een order boekte, die eigenlijk qua uitvoering beter thuis hoorde bij de afdeling die we met B aanduiden.

Met lede ogen zagen de A-mensen de order naar B verhuizen en om in de termen te spreken van de „afdelings-chauvinisten”, werd hun daar een order „door de neus geboord”.

De nuchtere lezer zal zich met ons verbazen over een dergelijke houding. Werd de order dan niet ondergebracht bij een andere — meer gespecialiseerde — afdeling van hetzelfde bedrijf?

Natuurlijk! In het belang van een goede afwikkeling der zaken is het vanzelfsprekend dat men werk laat uitvoeren door de man die er het meeste van afweet.

Geen enkele plaatwerker zal het in z'n hoofd halen een elektrische leiding aan te sluiten, wanneer er een electriciën — dus een specialist — bij de hand is.

Een schot naast het doel

Het is zo iets als het verhaal van de voetballer die persé zelf een goal wilde maken. Toen hij de bal voor z'n voeten kreeg — ergens midden in het veld — schoot hij . . . ver naast het doel!

Denkt U niet dat wij met ons eerste voorbeeld hebben overdreven en dat zo iets toch maar zelden voorkomt!

Bijna iedere dag zijn er gevallen waarbij er niet voldoende begrip wordt getoond voor de kwaliteiten van de andere afdelingen. Een ander voorbeeld moge dit demonstreren.

Iemand van de afdeling C, waar de projecten binnenkomen en worden berekend, ontmoet een collega van afdeling D, welke een hulpafdeling kan worden genoemd, omdat deze slechts een ondersteunende functie vervult om het gehele raderwerk van de onderneming in tact te houden. In het gesprek dat daarop volgt merkt de C-man op: „Ja, bij ons wordt verdient, maar jullie afdeling kost alleen maar geld!”

Afgezien van het feit of dergelijke opmerkingen de goede verstandhouding bevorderen, vragen wij ons toch wel af of de spreker een juist begrip heeft van hetgeen door anderen in onze onderneming wordt gedaan.

Zou een verkopende afdeling kunnen bestaan, zonder dat een productie-apparaat achter haar staat? Zou een magazijn zin hebben als er geen materialen werden ingekocht? Zou een fabriek kunnen draaien als er niet gezorgd werd voor een deugdelijke „planning”? Zou al het werk eigenlijk wel zin hebben wanneer de boekhouding niet voor regelmatige incasso's — en niet te vergeten: de salarissen! — zorgde? Deze voorbeelden kunt U zelf aanvullen met vele tientallen andere.

Waar het echter om gaat is de vreemde mentaliteit van de man die denkt dat zijn afdeling alleen tot grote dingen in staat is, die meent dat een order door hem, hem alleen kan worden behandeld en die ten koste van alles — en dit is het ergste — zal voorkómen dat een ander met de order „gaat strijken”, om in zijn termen te spreken.

Dergelijke mensen zijn de „afdelings-chauvinisten”, waar we ons artikel mee openden.

Laten we allen trachten om meer en meer het geheel te zien. De gehele onderneming is er immers bij gebaat wanneer er een opdracht binnenkomt. Niet alleen afdeling A, of afdeling B, neen, geheel de onderneming heeft er belang bij wanneer er een order wordt geboekt. We moeten zo iets groot zien, in ieder geval groter dan de man die tegen een collega van een andere afdeling zegt: „Wij hebben dit jaar een aardige winst gemaakt, daar kunnen jullie weer een tijd van blijven bestaan!”.

R. M. Wijdeveld

Jubileum P. Barten

donderdag 5 juli 1956

Het 40-jarig dienstverband van weer zo'n dapp're Droogdokklant, Piet Barten wel geheten, werd in de werkplaats „Licht en Kracht” door vele vrienden blij herdacht omstreeks het middageten.

Den Otter speelde bij 't begin van Roz'marie en Kom-ter-in, het klonk verduveld aardig. De Feestmars, niet van Van der Glas, door ieder meegeneurd, was de jubilaris waardig!

De eerste spreker, heer Romijn, sprak over: 40 jaren zijn in lief en leed verdwenen. Wij bieden U op deze dag iets, wat U best gebruiken mag; een rookbar, naar wij menen.

Vriend Veerman, ieder welbekend, had zich hierna tot hem gewend. Zijn rede was van harte! Hij wenste nog een lange tijd gezondheid en gelukkigheid voor de familie Barten.

De dames kregen ook een beurt en, waarbij ied' re man wat kleurt, stond Veerman zonder blozen! Hij schonk mevrouw een fraai bouquet, de dochter was erg dankbaar met de donkerrode rozen.

De jubilaris, heel spontaan, was blijde om wat was gedaan, ging iedereen bedanken. Toen kwamen allen in de rij en bij de handenschudding waren weer jubelklanken.

Redactie

40-Jarig Jubileum van baas van der Wijk

De 23e juli 1956 zal door de familie Van der Wijk niet gauw worden vergeten. Immers, op die dag vierde men het jubileum van onze electriciensbaas en dit geschiedde op treffende wijze.

Het is onmogelijk U een volledig beeld te geven van dit prettige samenzijn; wij willen volstaan met enkele belangrijke gegevens.

Eén van de electriciens zorgde o.a. ook voor de vrolijke noot, want voordat het gezin (de beide zoons waren ook aanwezig) binnenkwam, klonk er al pittige muziek.

De heer Romijn hield de feestrede en... het ging hem best af! Nadat hij duidelijk van start was gegaan door de jubilaris bij zijn juiste naam te noemen (Van der Wijk) wees hij op het feit dat 40 jaar werken in één afdeling geen kleinigheid is. Als ik de verschillende herinneringen moet ophalen, aldus spreker, komen we veel tijd te kort. Het behoort niet, want het is duidelijk dat U de sympathie heeft. Als 57 personen bij U op ziekenbezoek zijn geweest, kunt U wel deze conclusie trekken. We hopen dat zo'n bezoek niet meer nodig zal zijn en wij wensen U van harte het allerbeste.

Kraanmachinist Schippers overhandigde de diverse geschenken, te weten: Een prachtige barometer en, om de huisvrouw enigszins haar taak te helpen verlichten, een fraaie snelkoker. Tevens ontving mevr. Van der Wijk een zeer fijne vaas (met bloemen). Dit alles maakte op beiden veel indruk, hetgeen ook uitkwam in het dankwoord.

Tijdens de felicitaties klonk er weer de muziek en

met deze feestklanken, die de electriciensafdeling tot in de verste hoeken vulden, werd dit feest besloten.

Het „feestterrein” en podium was, zoals op de foto enigszins is te zien, bijzonder mooi. De fraaie illuminatie „deed” het uitstekend letterlijk en figuurlijk werd de familie, in het bijzonder baas Van der Wijk, in het zonnetje gezet.

Op 21 juli j.l. werd dit feit ook herdacht temidden van chefs en werkmeesters in het leslokaal van de leerlingen machinebouw. Hier werd de jubilaris toesproken door onze voorzitter, de heer P. Dinkelaar, die liet uitkomen dat Van der Wijk wel streng kan optreden, doch in alle dingen rechtvaardig is.

„Er zijn mensen, ook in ons bedrijf”, aldus spreker, „die met een glimlach rondlopen en hun werk doen, maar niet altijd vrolijk van hart zijn. Anderen, die door het leven gaan met een min of meer donkere trek op hun gelaat, kunnen in zich een warm, kloppend hart dragen. Zo is ook Van der Wijk; streng weliswaar, maar een man met het hart op de „juiste plaats”.

Het bleef niet alleen bij woorden, ook metterdaad bewees men zijn erkentelijkheid. De jubilaris ontving uit handen van de heer Kieboom een fraai schilderstuk, voorstellende een zeegezicht, een ets van oud-Rotterdam, een fototoestel en een elektrisch scheerapparaat.

Mevrouw Van der Wijk werd voor haar onmisbaar aandeel dank gebracht en met bloemen vereerd.

Ja, deze dagen zullen voor de familie Van der Wijk onvergetelijk blijven.

Red.

Aan allen die hebben medegewerkt mijn 40-jarig ambtsjubileum tot een onvergetelijke dag te maken, onze hartelijke dank.

J. G. v. d. Wijk en fam.

Baas Boele Jubileerde

Dinsdag 24 juli 1956. De „Lijnbaan”, het verblijf van de binnenbazen uit de Scheepsbouw, is in gereedheid gebracht voor een niet alledaagse gebeurtenis. Eén van de collega's viert vandaag zijn „zilveren” Droogdok-jubileum en zal straks arriveren.

Heer Van der Knaap deelt (zenuwachtig?) nog enkele orders uit en dan komen ze binnen: Boele met echtgenote, schoondochter en zoon. Het rumoer verstomt en het wordt zó stil, dat Veldhoen, de eerste spreker, er eerst moet „inkomen”. Hij laat zich hierdoor niet van de wijs brengen en gunt de aanwezigen een blik in het leven van Boele: Zijn N.W.-periode van 1926—1931, de crisisjaren, de komst op de R.D.M. en zijn bevordering tot baas in 1943.

Veldhoen prijst de jubilaris om zijn vakmanschap, kameraadschap en hulpvaardigheid en zegt hem daarvoor dank. Mevrouw Boele worden, met een sierlijke handreiking, fraaie anjers aangeboden.

Dan volgt het geschenk. De heer Van der Knaap biedt een fraaie Philips platenwisselaar aan (de nieuwste uitgave!), zeer tot genoegen van de jubilaris. Veld-

hoen merkt daarbij op dat in het afschrijven van platen soms ook „muziek” zit.

Als de lassersbaas, De Knecht, zijn gedicht heeft voordragen, (we raden hem aan naar een reciteerclub te gaan, want zijn talent in deze is veelbelovend!) vraagt mijnheer Jonker het woord.

Namens het toezichthoudend personeel dankt hij Boele voor de „muziek uit zijn platen”, die van goed gehalte is en hoopt dat nog vele platen zonder onderbreking door de scheepsbouwloods zullen draaien. Als een belangrijke factor noemt hij de prima „stal” en hij verzoekt mevrouw Boele haar echtgenoot te blijven vetmesten!

Als hij de jubilaris nog vele jaren toewenst raadt hij hem tot slot: „Gewoon doorgaan, Boele!”

Men feliciteert nu de gehele familie en dan dankt Boele voor alle wensen, woorden en geschenken. Hij vertelt hierbij iets uit de 25 jaren; het begin is wel wat eentonig (wandelen, kuieren, wandelen, kuieren) maar hij brengt ook vele melodieuze klanken ten gehore.

Dan komen „obers” binnen, die alle aanwezigen ruimschoots voorzien van het nodige, zelfs de hartige hap is niet vergeten.

Even later eindigt dit prettige samenzijn; het geheel was door de eenvoudige opzet wat simpel te noemen, maar juist daarom: Bravo, feestcommissie, 't was echt onderons!

Red.

AFSCHEID VAN BAAS J. VERLINDE

„Het is niet prettig van een employe, die op een zo keurige staat van dienst kan terugzien, afscheid te moeten nemen”. Deze woorden, gesproken door Ir Vlieg bij het vertrek van baas Verlinde, hebben niet nagelaten indruk te maken op de vele aanwezigen en in niet geringe mate op de scheidende zelf.

Dit afscheid werd op vrijdag 3 augustus 's namiddags kwart over 5 in de „Lijnbaan” gevierd. Een groot aantal medewerkers had zich in het bazenverblijf verzameld en toen Verlinde, vergezeld van echtgenote, dochter en zoon, binnenkwam, kon de plechtigheid beginnen.

Ir Vlieg opende de bijeenkomst met bovengenoemde woorden en stond enkele ogenblikken stil bij diverse „karweien”, in Verlinde's dienstperiode uitgevoerd. Hij roemde in dit verband het werk van baas Verlinde aan de „K” boten, (de onderzeeërs K XIV, K XV en K XVI), de tankers, o.a. „Edw. F. Johnston” en zeer in het bijzonder de „Nieuw Amsterdam”. Spreker erkende hierin de bekwaamheid van de scheidende en stak dit niet onder stoelen of banken. „Op dit ongetwijfeld mooiste karwei uit je gehele loopbaan kan je met trots terugzien, want de Nieuw-Amsterdam vertegenwoordigt met ere onze werf in binnen- en buitenland”.

Hierna dankte de heer Vlieg mevr. Verlinde voor haar huiselijk aandeel in het succes van haar echtgenoot, hetgeen door applaus werd bekrachtigd.

Vervolgens las collega Veldhoen op rijm Verlinde's

geschiedenis voor, waarbij tevens het overhandigen van het cadeau geschiedde, t.w. een Remington scheerapparaat. Die geschiedenis was blijkbaar erg ontroerend, in elk geval voor de heer Van der Knaap, want hij vergat de cadeaux en moest ze toen snel halen, hetgeen weer de vrolijke stemming bracht.

Na het overhandigen van deze blikken van waardering (de heer Verlinde ontving ook nog enkele stukken gereedschap voor knutselwerk, en zijn vrouw werd vereerd met een fraaie ruiker bloemen), dankte de scheidende baas voor dit alles. Het viel hem niet mee dit onder woorden te brengen, maar alle aanwezigen begrepen de moeilijkheid: Na 37 jaren dienst een streep er onder te moeten zetten valt niet mee en dan praat je niet zo maar voor het vuistje weg.

Men bleef nog een poosje gezellig bijeen en men liet zich de versnaperingen goed smaken (à propos, die consumpties zijn best in de Lijnbaan!).

Om ca. half 7 werd deze bijeenkomst besloten en vertrok Verlinde als baas van de R.D.M. voor goed. Velen hopen hem echter nog dikwijls bij de helling of onder de kap te ontmoeten.

Baas Verlinde, het ga U goed.

Red.

VERENIGINGSMEDEDELINGEN

Secr.: M. P. v. d. Borden, Kortebanstraat 37, Rotterdam

CULTURELE AVOND

voor abonneemthouders op woensdag 5 september in Ons Huis. Opvoering van het toneelstuk „De Grote Stilte” door de toneelgroep W.E.K.

REMBRANDT TENTOONSTELLING

Zoals U bekend zal zijn is er in het Museum Boymans een omvangrijke tentoonstelling van schilderijen en etsen, die wordt gehouden ter herdenking van de 350-jarige geboortedag van deze grote kunstenaar.

Een unieke gelegenheid voor onze leden om deze tentoonstelling, die reeds door duizenden is bezocht, op rustige wijze te bezichtigen is er op maandagavond 10 september te 8 uur.

De expositie is dan alleen voor W.E.K. geopend.

Bovendien zal vóór de bezichtiging een inleiding met lichtbeelden worden gegeven.

De entreeprijs bedraagt slechts f 0.75.

Kaartjes hiervoor zijn bij het bestuur verkrijgbaar.

FOTOCUB

Waar U Uw vakantie ook hebt doorgebracht, in binnen- of buitenland, wij hopen dat U bent teruggekomen met een serie prima foto's, die de herinnering aan zonnige en leuke dagen, levendig zullen

houden. Wij doen het meestal zó dat we in elke grote stad waar wij komen, enkele prentbriefkaarten kopen van die stad en deze met onze eigen foto's en diverse souvenirs in een album plakken met een kort reisverhaal erbij. Een fijn werkje voor de lange winteravonden.

Zo is dan het vergaderseizoen weer aangebroken en het bestuur vestigt nogmaals de aandacht van de leden op onze 3 maandelijks fotowedstrijd, waar we in het vorige nummer al in het kort over schreven. Het programma is enigszins veranderd door de vacantiemaand, zodat de „foto van de maand aug.” nu is op 6 sept. en „foto van de maand sept.” op 27 sept. We hopen dat de leden het voor elkaar krijgen; dus 2 maal in een maand een wedstrijdfoto.

Verder heeft het bestuur besloten dat de boeken en tijdschriften uit onze bibliotheek voortaan gratis ter beschikking staan van de leden. Maak er dus een goed gebruik van. De boeken en tijdschriften mogen echter niet langer dan 2 weken in bruikleen worden gehouden

Ons programma voor sept. '56:

- 6 sept.: Foto van de maand augustus, onderwerp: „Landschap”.
- 13 sept.: „Portret fotografie”. Toestellen meebrengen.
- 20 sept.: Beoordeling vacantiefoto's. Breng dus Uw oogst aan vacantiefoto's mee.
- 27 sept.: Foto van de maand september. Onderwerp: „Bruggen”.

Voorwaarden 3 maandelijks fotowedstrijd: Het formaat A-klasse 18x24 cm, B-klasse 13x18 cm.

De foto's moeten opgeplakt zijn. Naam en technische gegevens moeten op de achterzijde worden vermeld. Wij hebben de volgende prijzen beschikbaar gesteld: Klasse A 1 prijs van f 5.—, Klasse B 3 prijzen van resp. f 5.—, f 3,50, f 2,50.

Dit is ongeveer in overeenstemming met de verhouding van het aantal leden in de twee klassen. Deze prijzen worden niet in geld uitgekeerd doch, naar eigen keuze, in foto-artikelen. De onderwerpen zijn als volgt: juli '56 Onze Haven, aug. Landschap, sept. Bruggen.

J. Bek, secr.

ENGELSE LES

Vrienden, nog ongeveer een maand en dan beginnen de lessen weer. Deze vangen aan begin oktober en eindigen april. Ieder, die lid van W.E.K. is, kan er aan deelnemen. De lessen worden gegeven

in hetzelfde lokaal als het vorige jaar, n.l. het leslokaal van de Leerschool.

Voor de beginners vangen de lessen aan op woensdag 3 oktober, direct na werktijd, dus van 5 tot 6 uur.

Voor gevorderden, dus leden die de cursus reeds een jaar of langer volgden, op donderdag 4 oktober, ook van 5 tot 6 uur. De contributie bedraagt vijftig cent per maand en zal maandelijks van het loon worden ingehouden.

De betaling van het studieboekje (ongeveer f 2,50) kan in termijnen geschieden en zal dan eveneens per maand worden ingehouden.

Inschrijving voor deelneming kan geschieden t.m. 15 september. Na deze datum kunnen geen leden meer ingeschreven worden.

Ook leden van de vorige cursus, die weer deelnemen, moeten zich opnieuw laten inschrijven.

We hopen dat de opkomst weer groot zal zijn.

Inschrijving alleen in schafttijd bij:

A. C. M. Lambregtse, Modelmakerij,
J. Hekelaar, Leerschool,
J. v. Dijk, Centraal Magazijn.

Het Bestuur

MODELBOUW

Wij delen onze leden mede dat op zaterdag 27 oktober a.s. een tentoonstelling (met feestavond) wordt gehouden in het schaftlokaal boven. Wij zullen het erg prettig vinden als onze leden hun afgewerkte of nog in bewerking zijnde modellen vroegtijdig inzenden. Er worden weer prijzen beschikbaar gesteld.

Nadere bijzonderheden volgen nog.

Namens het bestuur P. de K.

DANKBETUIGINGEN

Hiermede zeg ik, ook namens mijn vrouw hartelijk dank voor de versterkende middelen die ik tijdens mijn ziekte van het bestuur van W.E.K. mocht ontvangen, hetgeen door ons op zeer hoge prijs werd gesteld.

P. J. Amersfoort

Hiermede dank ik het bestuur van W.E.K. hartelijk voor de fruitmand, die ik tijdens mijn ziekte mocht ontvangen.

P. C. de Wolf

Hiermede wil ik U danken voor de mooie bak met fruit, die U mij deze week gestuurd hebt.

Het is altijd prettig een bewijs van medeleven te ontvangen; ik vond dit een aardige attentie.

M. v. Rikxoort

Van de gelegenheid, die er thans na mijn ziekbed staat, wil ik gebruik maken U mijn hartelijke dank te betuigen voor de aardige fruitmand, die ik van U mocht ontvangen.

Ik vond dit een bijzonder aardige attentie en U kunt er van verzekerd zijn dat ik dit op hoge prijs stel.

L. Mes

Mogen wij langs deze weg onze dank betuigen aan allen die bij het overlijden van Vader hun belangstelling hebben getoond, in het bijzonder aan hen die hebben meegewerkt Moeder in die moeilijke dagen met raad en daad bij te staan.

Mevr. A. H. Spielman-Roza en fam.

Op 28 juli 1956 nam de heer

P. B. ZEVENBERGEN,

klinker, geb. 14 juni 1891 en wonende Millinxstraat 5 te Rotterdam, met pensioen afscheid van de R.D.M., waar hij van 15 maart 1923 af, met een aantal onderbrekingen, werkzaam was.

Op 4 augustus 1956 werden gepensioneerd de heren

J. W. KLOPPERS,

koperslagersbaas, geboren 2 januari 1888 en wonende Hogenbanweg 35 te Schiedam. Dienstverband aan de N.W. van 18 juni 1917 af.

L. KOSTER,

sjouwersbaas, geboren 2 november 1888 en wonende Alwinastraat 8 te Rotterdam. Dienstverband aan R.D.M. van 1903 af, met een aantal onderbrekingen.

B. LAGENDIJK,

bankwerker, geboren 27 mei 1886 en wonende Streefkerkstraat 6 A, te Rotterdam. Dienstverband aan R.D.M. van 28 april 1924 af, met een korte onderbreking.

C. VAN RIJNSBEREN,

timmerman, geboren 6 augustus 1891 en wonende Ranonkelstraat 38 B te Rotterdam. Dienstverband aan R.D.M. van 18 oktober 1928 af, met een aantal onderbrekingen.

P. VAN DER STEEN,

ketelmaker, geboren 31 juli 1891 en wonende Vestastraat 1 te Rotterdam. Dienstverband aan R.D.M. van 12 april 1904 af, met enkele onderbrekingen.

J. VERLINDE,

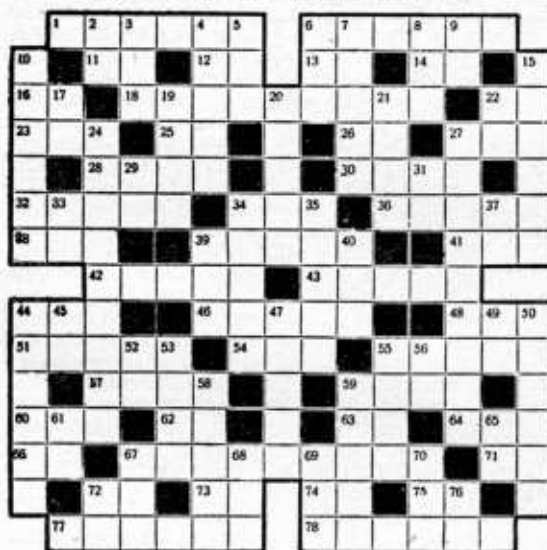
werkmeester ijzerwerkers, geboren 19 juni 1891 en wonende Alwinastraat 20 te Rotterdam. Dienstverband aan R.D.M. en N.W. van 30 mei 1919 af.

C. VINGERLING

draaijer, geboren 29 juni 1891 en wonende Vosmaerstraat 13 te Rotterdam. Dienstverband aan R.D.M. van 28 februari 1927 af, met enkele onderbrekingen.

AUGUSTUS KRUISWOORD-PUZZEL

HORIZONTAAL: 1. provincie van Nederland, 6. hier ter plaatse, 11. voornaamwoord, 12. muzieknoot, 13. lidwoord, 14. staatsbedrijf (afk.), 16. voorvoegsel, 18. land in Europa, 22. gebod, 23. insect, 25. soort onderwijs (afk.), 26. bijwoord, 27. eerste boek van Mozes (afk.), 28. zuiver, 30. alleenzang, 32. positieve elektrische pool, 34. waterblaasje, 36. broekias, 38. houten vat, 39. bouwstijl, 41. Europeaan, 42. steeds, 43. hoog bouwwerk, 44. vreemde munt, 46. vlinder, 48. afgesloten hokje, 51. keizer van Abyssinië, 54. oude benaming voor liter, 55. water in Z.H., 57. slot, 59. onbep. telwoord, 60. familienaam, 62. bijwoord, 63. munt in China, 64. masker, 66. lengtemaat, 67. land in Europa, 71. voornaamwoord, 72. muzieknoot, 73. en omstreken (afk.), 74. bekende afkorting, 75. muzieknoot, 77. hechtenis van personen, 78. de ongehuwde staat.

VERTICAAL: 2. rijksgrens (afk.), 3. telwoord, 4. verhevenheid als teken van waardigheid, 5. achting, 6. vaarwel, 7. schrijfkosten, 8. zijtak Donau, 9. boom, 10. scharlakenrode vrucht, 15. roofdier, 17. heden, 19. vette vloeistof, 20. kleurloze vloeistof, 21. god der liefde, 22. voornaamwoord, 24. provincie van Nederland, 27. gem. in Z.-Holl., 29. bekende afkorting, 31. lidwoord (Fr.), 33. ontkenning (Eng.), 34. ziekenverblijf, 35. een nummer trekken, 37. muzieknoot, 39. snavel van een vogel, 40. heks, 44. neb van een vogel, 45. 2 klinkers, 47. stad in Frankrijk, 49. voedsel, 50. scherp deel van een mes, dun blad metaal, 52. look, 53. teleurgesteld, 55. teken, 56. inhoudsmaat (afk.), 58. onbebouwde grond, 59. bul, 61. telwoord, 65. voorzetsel, 67. schraal, 68. voorzetsel, 69. vrouw van Jacob, 70. waterkering, 72. academische titel (afk.), 76. muzieknoot.

Zoals gebruikelijk zijn voor de goede oplossers van deze puzzel weer twee prijzen van / 2,50 beschikbaar.

Oplossingen, in gesloten enveloppe, moeten uiterlijk 15 september in ons bezit zijn. Adres Streefkerkstraat 4 b. In de linkerbovenhoek van de enveloppe vermelden: PUZZEL.

IN MEMORIAM

Op 24 juli 1956 overleed de heer

J. TH. P. APPEL,

kantoorbediende loonafdeling, geboren 18 maart 1890 en gewoond hebbende Mathenesserdijk 242a te Rotterdam. Hij was van 1 juli 1914 af in dienst van de R.D.M.

Op 31 juli 1956 overleed de heer

E. SPEELMAN

ketelmaker, geboren 26 maart 1907 en gewoond hebbende Vestastraat 16a te Rotterdam. Hij was van 1 december 1936 af, met een onderbreking, werkzaam bij de R.D.M.

Op 8 augustus overleed de heer

H. C. VALSTER,

ijzerwerker, geboren 1 december 1917 en gewoond hebbende Hulkstraat 19a te Rotterdam. Hij was van 31 januari 1936 af werkzaam bij de R.D.M.

Dat zij rusten in Vrede.